

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ИЗМАЗА ОТ 1966 ГОДИНА

СЕДМИЧНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА XXVII, БРОЙ 1

СОФИЯ, 1 – 7 ЯНВАРИ 1996 г.

ЦЕНА 10,00 лв.

† ЛОВЧАНСКИ МИТРОПОЛИТ ГРИГОРИЙ

БЛАГОДАРНОСТ

Благодарни сме недостойни раби Твои, Господи, о Твоих великих благодеянийх на нас бывших...

Постоят на времето отрони още една година и като тежка капка и лопоти в оявана на невъзвратимото. Още една година се аплива в мрежата на вековете и се втка в платното на вечността. Тя отнесе със себе си много разбит мечти, несбъднати надежди и непостигнати блянове, много изживени разочарования, много скърби и страдания, много напрежения, много беда, много очаквания, но и много изпитани радости и много постижения в духовни, културни, църковни, стопански, икономически, международни и политически живот на страната ни и народа ни. Отбелява и много творчески постижения.

Но всекога, когато заставаме на прага на Новата година, нашият поглед е отведен назад, далеч в бъдните дни, с открито желание да бъде таз за нас и за света честит, радостен и щастлив. Началото на всяка нова година буди в душите и сърцата голъма вяра, смели надежди и много очаквания.

Вперили обаче поглед в бъдните дни, ние избягваме, нб, забравяме да съвнем поглед и пречиен изпитаното ни от Бога добро, дадено благословение, провени милости и изпитани от това радости. Затова нека в този свещен час, застанали на прага на Новата година, да отпразнуваме първата си мисъл и първите си чувства към Бога, Създателя на Вселената, Върховния Разпоредник със съдбините на всекиго от нас и на целия свят. Така мисъл и това чувство не могат да бъдат други, освен чувствата на оянова благодарност, изразена в топла, сърдечна молитва. Защото от Бога е "всяко добро дельце и всяко съвършен дар" (Иак. 1:17). Затова "ва благодарни на Бога; да благодарим за всичко" (1 Кор. 9:15; 1 Сол. 5:18).

Но всекога, когато заставаме на прага на Новата година, нашият поглед е отведен назад, далеч в бъдните дни, с открито желание да бъде таз за нас и за света честит, радостен и щастлив. Началото на всяка нова година буди в душите и сърцата голъма вяра, смели надежди и много очаквания.

Вперили обаче поглед в бъдните дни, ние избягваме, нб, забравяме да съвнем поглед и пречиен изпитаното ни от Бога добро, дадено благословение, провени милости и изпитани от това радости. Затова нека в този свещен час, застанали на прага на Новата година, да отпразнуваме първата си мисъл и първите си чувства към Бога, Създателя на Вселената, Върховния Разпоредник със съдбините на всекиго от нас и на целия свят. Така мисъл и това чувство не могат да бъдат други, освен чувствата на оянова благодарност, изразена в топла, сърдечна молитва.

Дължим на Бога благодарност, че запази страната ни в мир и благополучие; че народът ни в напрегнати усилия и творчески труд изградише своята добродетелна, културен, стопански и икономически възход на Родната ни.

Но особено дължим благодарност на Бога, че запази човечеството в мир, тъй необходими за света и тъй жардвани от всички народи.

Отрели на Бога благодарност за всички ти и неизброими Негови милости и дарове към нас, нека то юлким Той да благослови със Своята благодат кръга на времето и настъпната Нова година да бъде здрава, честита и благословена, изпълнена с радост и допловност; да благослови труда на народа ни, който "сметом, зарито с любов, е сполжил в родните брадари и чака с третел всяко зрно живо обилан алатан плод да му роди"; да запази народа ни и човечеството в мир да благослови усуклата и трудовете на тружениците за мир да осъществяват на дело мира в света. Защото само в мир и спокойствие има воостранен възход и творчество. И народите, ояварени от Христови мир, правда и любов, да заживяват в спокойствие, в сговор и взаимно разбирателство.

Да благослови църковните пастири да застанат на будна стража и с преданост, усърдие и пламенна ревност да изпълняват своя свещен дълг в градежа на царството Божие на землта за Божия слава, за своя радост и за спасение на духовете на ни чедри.

Да благослови всички вярващи да утвърдят още по-крепко вярата си в Бога и да напрегнат сила и воли за по-живо и по-дълбоко християнско творчество в живота.

Да благослови всички български граждани, всеки в своята област, във всяка твоя мисъл, във всяко твоя дельце, във всеки твоя устрем да сине светлния образ на Родната ни и с чисто сърце, с проветрен разум, с преданост, мъдрост, постоянство и любов да работят за благого на българската земя и българския народ.

Дано Божиято благословение широко се разпростре по нашата земя, въздух на и целия свят за слава на Бога и наша добродетелност.

Да бъде честита и благословена за всички Новата година!

Дамин.

Слово, произнесено в храм "Св. Николай", Враца, 1996 г.

СВЕТИ ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИ

Тропар, гл. 1

Твоят глас се разнесе по цялата земя, понеже ти прие слогото ти, с което си поучаваа богоямено, обясни си естествово на съществуващото, човеческите очман си украси. Царство свещенство, отче преподадени, моли Христа Бога да спаси нашите души.

БЕЗПРЕДЕЛНОСТ

Това е хубава дума. Тя е сред своистата на Бога, Когото ниевие материалисти или идеалисти предели не могат да оградят. Рядвали сме се на това лонение още в ученическите си години в СДСеминария, понеже то означава нещо положително в абсолютен смисъл.

Но когато безпределността се отнесе към нещо отрицателно, тогава сме изправени пред истинско нещастие. Така е случит и с декларациите на останащите от разколническата свещенческа гвардия, предаващи на (поне за пред хората) от антиконииста професор Радко Попдородов. Те се събраха на 21. XII, в г. в София, във все още окупиратата църква "Св. Параскева", за да покажат за сетен път безпределността на заблудата си.

Последните покаяни дельства (вече не само приказки) на двамата изпдрлчители в гража на развала вярата саутрета оянае под тях, които натвориха купичка бечнества и сега се старажат за себе си, защото знаят, че "когато отовете се ритат, магаретата патят". Загрижени вече за своята кожа, те започнаха да се самооздравят:

- 1) определит старата лисица (Лука 13:32) Писмен и обржеинето му за "хавоничен и лиситиен" синод;
 - 2) наричат зааръчението на искрено разколници се Старозаковния митрополит Панкратий "отпаднен" от техния "легитиман синод";
 - 3) дръваат да нарекат единствено хавонически Св. Синод на БГЦ "разколническа групировка";
 - 4) настояват да се спазва устояно го нарушават вече 4 години;
 - 5) поетарит, че Църквата е отделена от дръжавата, а молит за чивесята на дръжавните институции, дори (убийте само!) искат Народното събрание да им свака църкено-народен събор;
 - 6) предлагат на шифовете си разколници да попълнят своите редизи "с нови митрополити на милостно на отпадналите такива" и им "препоръчат" да продължат поддържането на пълночленни връзки с всички останали православни църкви.
- Нама да цитираме повече, защото от последната "теоричка" чашата невистина прелива. Кой им обръща на тях внимание, та да поддржат с него връзки?

Двамата патриарси-гости (Цариградският и Руският) тук се опитават да ги прозвунт и като видеха твърдоплативото им, ги оставиха да се "управляват". Оттам нататък единствена надежда може да им бъде твоят "адхюнивилен" съ свещерото име, който сега лее руски романиа на борвете в Америка.

Какво проличава между редовете на тази жалка декларация?

Първо, че разколнически "синод" се разпада. Налудит ги всички разумни хора, за да останат – вярда, а неха се кой.

Второ, че някои пропуснаха момента и сега са обржани до неизуваеваемост.

Трето, че невистина най-трудно е зааръчението. Но то не е само такъв проблем. Защото на тези хора трябва да се им помогне. Ома, на когото те служат вече 4 години, няма да им помогне. Затова нека им подадем ръка. Ниеа погледим с всеки един от тях – по братски и с любов. Защото Бог не иска смъртта на грешника, но да се обрне той от лошия си път и да бъде жив! (Иез. 33:11).

Иван ДИМИТРОВ

ВЕСТИ

На 24 декември, Бъдни вечер, Негово Светейштво Българският патриарх Максим отслужи асансочно Бранение в ПКСХП "Св. Ал. Невски" в съслужение с Вископреосвященный митрополит Геласий, главен секретар на Св. Синод, Американски и Австралийски митрополит Йосиф, Транлописки епископ Иларион, Валенски епископ Галактион, архим. Гавриил, протосъдия на Софийската митрополия, и свещенници.

Службата бе предавана по Канал 1 на БНТ.

На Рождество Христово, 25 декември, Негово Светейштво в съслужение с митрополит Геласий, ап. Галактион и свещеници отслужи празнична св. Литургия в храм "Св. Ал. Невски". Присъстваха множество верници.

На 26 декември Негово Светейштво в съслужение с митрополит Геласий, ап. Иларион и храмовото духовенство отслужи св. Литургия в катедралния храм "Успение Богородично" в Итким. Храмет в обикновено състояние възстанови на старата изобразна.

На 1 януари 1996 г. Негово Светейштво Българският патриарх Максим в съслужение с митрополит Геласий, епископите Иларион и Галактион, архим. Гавриил и храмовото духовенство отслужи св. Литургия в катедралния храм "Св. Ал. Невски".

Негово Светейштво прочете и новонапечатаното похваление, след което бе отслужен традиционният новогодишен молебен за здраве, мир и благодолучие на българския народ.

В молебня езика участие и председателства на повечето столични храмове.

На 5 януари Негово Светейштво Българският патриарх Максим отслужи св. Литургия в сполитнична катедрала "Св. Неделя" в съслужение с храмовото духовенство. След светата Литургия бе отслужен Велик водосвет.

На 6 януари, Богоявление, Негово Светейштво Българският патриарх Максим отслужи в ПКСХП "Св. Ал. Невски" празнична св. Литургия в съслужение с Вископреосвященный митрополит Геласий, главен секретар на Св. Синод, и епископите Транлописки Иларион, Валенски Галактион и храмовото свещенство.

След св. Литургия Негово Светейштво и другите духовници заедно с хиляди богомоленци наред излязоха на площада пред храма, където извършиха Велик Богоявленски водосвет в присъствието на президента на Република България д-р Желю Желев и други официални лица, както и на строени представители от Българската армия. След водосвета Негово Светейштво благослови и похвали с празнична явочна присъда, а после, поканени бойците войскова знамята и строените войски, присъда и другите присъда.

Водосветът и похвалбата бе предавана пряко по Канал 1 на БНТ.

На 7 януари, Извонеден, Негово Светейштво в съслужение с митрополит

Геласий, Транлописки епископ Иларион, Валенски епископ Галактион и храмовото свещенство отслужи света Литургия в ПКСХП "Св. Ал. Невски".

На 25 декември Транлопиският ап. Иларион отслужи св. Литургия в сполитнична катедрален храм "Св. Неделя" при участие на множество богомоленци наред.

На 26 декември архим. Гавриил, протосъдия на Софийската митрополия, в съслужение с храмовите свещеници отслужи св. Литургия в храм "Св. Богородица", Кюстендил.

На 27 декември, Стефановден, Транлопиският ап. Иларион в съслужение с архим. Гавриил и свещеници отслужи св. Литургия в сполитнична храм "Св. Богородица" - "Живопиенен източник" в квартал Подуене. След светата Литургия ап. Иларион и духовниците извършиха водосвет в параклиса "Св. архидиакон Стефан" при храма. Епископът пронаесе адринско слово за вероучението.

В този ден Великият епископ Галактион отслужи св. Литургия в един от малките храмове у нас, посветени на св. архидиакон Стефан в Драгоман.

На 31 декември протосъдия на Софийската св. митрополия архим. Гавриил отслужи св. Литургия в сполитнична храм "Св. Троица" в съслужение с храмовото духовенство. След светата Литургия Негово Вископреподобие посети неделното училище към храма, където от м. ноември се води обучение по вероучението.

На 4 януари Негово Вископреподобие архим. Гавриил протосъдия на Софийската св. митрополия в съслужение с храмовото свещенство отслужи св. Литургия в катедралния храм "Св. Неделя". След светата Литургия бе отслужен благодарствен молебен за освободеността на София на този ден от турско робство.

На 6 януари деца на българи от Цариград и Малдова, които почват у нас, посетиха за първи път Българската патриархия. Срещата бе организирана от Светия Синод и Националният център за ученически отход и туризъм. От името на Българския патриарх Максим митрополит Геласий, главен секретар на Св. Синод, похвали децата и ги порочи за здраве и благодолучие. Те отсвещана със себе си дар от организаторите на срещата "Библия за деца", "Православен календар за 1996 г." и "История на България".

ВИДИНСКА ЕПАРХИЯ

Негово Вископреосвященство Видинският митрополит Дометиан отслужи на третия ден на Рождество Христово, когато се чества паметта на св. първоученик и архидиакон Стефан, св. Литургия в храм "Св. Николай Нови" в Лов, чието братство има за небесен покровител св. архидиакон. На службата присъстваха множество богомоленци, към които митрополитът се обърна с проучвателно слово и им преподнесе архиепископски си благословение.

На 19 декември Техни Вископреосвященства Видинският митрополит Дометиан и Доростолският и Чернашки митрополит Нефит като представители на Православната църква Светия Синод се срещнаха със студента Богословието от СУ "Св. Климент Охридски", ВТУ "Св. Кирил и Методий" и Шуменския университет "Св. Константин Преславски".

Студентите предложиха за архиепископски тази дисциплина, с цел да ги запознаят с проблематиката, отнасяща бъдещата реализация на млада българска емиграция.

Подигнатите въпроси отразяват желанието на младите хора да работят за религиозното образование и възпитание на обществото.

ВАРНЕНСКА ЕПАРХИЯ

На 22 декември, петък след Бъдни вечер, катедрален храм "Успение Богородично" във Варна попита радостта на събратия се около големата коледна явоча над 400 ученици, които в дома Господен да получат възпитание във вярата и да разберат смисъла на благовестието за раждането на Христос.

Организирането на това събитие стана възможно благодарение на съвместната работа с местния Негово Вископреосвященство Варненския и Преславския митрополит Кирил и на Американско-Българското сдружение "Мостова".

Много радост на всички донесе рождественската програма, съставена от коледни песни и стихове, извикана от ученици в неделното училище към храма. Раздадени бяха подаръци, а митрополит Кирил благослови учениците, като им подари по една "Библия за деца".

Освеща дъжд на след бдението Дометиан за възвраща хората "Тригъна", намиращ се в комплекса "Св. Константин и Елена". Църковните настоятелства към храмовете "Успение Богородично" и "Св. Атанасий" се поръчиха продължат работата си в този храм да е празнична. Крайни концерт от църковни песнопения бе изнесен от катедралния храм.

С архиепископски разгледан митрополит Кирил похвали всички събратия се и им пожела здраве, миротелство и уповаване в Бога.

На 25 декември, Рождество Христово, Негово Вископреосвященство отслужи в катедралния храм "Успение Богородично" празнична св. Литургия в съслужение с храмовото духовенство.

Големият празник бе осветен от хиляди свещници, запалени молитвенно от християните. Одухотворените лица на хората резервиза възрешата радост от божиствената любов и надеждата за добър святане с сърцата им.

С тържествено слово митрополит Кирил похвали народа и му напоса за възпитателна нужда от християнска любов и

смирение. За следващия ден - 28 XII, Сибир на Пресвета Богородица, архиепископът отпътува за Шумен, където заедно с архиепископски манастир отслужи Бранение в Литургия. Студенти от Богословския факултет към ВТУ взеха участие като певци на хлората и като хористи в служба. От тях един бе постриган за инокиня.

Духовно обогатени от св. служба, шуменци получиха благославен след изрочуването на слово на митрополита.

На Стефановден, 27 XII, Негово Вископреосвященство поведе Търговище, където в храм "Св. Йосиф Ризник" отслужи тържествена св. Литургия в съслужение с арх. наместник иконом Славчо Пандов и иеродякон Неум - емигрант в Пловдивската духовна семинария.

Храмет бе изгълан с множество богомоленци. След като похвали манастирния народ, С. Кирилът посетиха в Божията благодат над всички християни, почитайки светиия ден.

На 1 януари, Образование Господне (Василевден), Негово Вископреосвященство отслужи в катедралния храм "Успение Богородично" - Варна, празнична св. Литургия в съслужение с протосъдия на Варненския митрополит и свещениците към храма.

На тази год християните дойдоха изпълнени с вяра, надежда и любов. С духовната душа всички бяха обдарени с любовта христв и молитвенно си запалиха сърцата за себе си и своите близки. Тържествената служба се обогати и от алегричното участие на младия църковен хор.

Отпразнихме благодарност към небесния им Отец за великите Му благодарности, митрополит Кирил отслужи новогодишния молебен за благословеността на българския народ. С Кириловото слово той похвали присъстващите и като ги благослови, пожела им милостта на Бога над тях и техните съветства за много години.

Любен АЛЕКОВ

НА РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО В ДРАГАЛЕВСКИЯ Манастир

Още през 1947 г. жителите на кв. Горубление, София, са дали обет пред Бога и св. Богородица да правят поклонение на трети ден на Рождество Христово - Стефановден, в Драгалевския манастир.

Варна на традицията на своята правда, жителите на кв. Горубление и поклонение дойдоха на трети ден на Рождество Христово. Особено интересен за останалите посетители се оказа

на следващия ден гост-

тите от кв. Горубление взеха участие в тържествената св. Литургия в чест на този похвалителен архидиакон Стефан. Получиха благословеността на Божията Майка и архидиакон Стефан, поклонниците на колелото и вярно се отпразниха тържествено по обичаите на БНТ. На третия ден на Рождество Христово - деня на архидиакон Стефан - Драгалевският манастир посрещна много гости.

Васил ГЕОРГИЕВ

КОЛЕДА В ДЕВИЧКИЯ Манастир И КАЛОФЕР

Запата на девическия манастир се откри за коледното тържество на неделното училище в гр. Калюфер. На 24 XII 1995 г. следобед децата от неделното училище бяха неочаквано възбудени, радостни и неузнаваеми, облекчени като ангели, мудрици, овчари - участници в драматизацията "Рождество Христово". Пред изгледаната публика в пелената такарничка слова и песни, стихове, дар за Божия Син. Децата от училището изнесоха и големия литературно-музикална програма за празника под ръководството на монахиня Валентина. Изнесе звучни песни "Коледна Христос" и "Добрий Дядо Коледа и стихове за издването на заваята

на Божия Син, за да спести човечеството. На децата бяха раздадени подаръци. Младата християнска отлетка взе участие - напоса на нравствените сили, християнски добродетели, мисли на велики учени за религията и др. Коледната похвала на децата, символизирания Бъдни вечер и образната хлората, бе осветена с вяра. Имаше и най-добри. Проектирано бе филм, в който участваха деца от неделното училище, монахиня Валентина и др. лица от Калюфер, заснет през известно време от Българската телевизия. Любавото предрешено тържество изведе документирана с цветен албум, подготвен от училището.

ДАРИТЕЛИ ОТ ХРИСТИЯНСКО БРАТСТВО

В дните пред коледните и новогодишните празници, членове на християнското братство "Св. Никола" в Солот - Карловско обединение, похвиха Дом за деца и юноши "Бого Покров" в Калюфер. Пред изгледаната публика в пелената такарничка дарили продукти и лакомства. Директорът на дома Петър Петров сподели, че децата и ръководството са им благодарни и

ще издростна на православното християнско братство от Солот не в за първи път - между дома и братството от няколко години съществуват дружби, почитава на милосърдието на братството и обича и благодарността на пътниците от дома.

Редо ПОНАКОВА
Калюфер

Могли нямате читател да им извинят за заключеността на др. 1 на ЦВ, която се дължи на геоложките причини, неизяснени до нас.

Редакцията калюфер

ОБЕЗАДЕНЕ И КРЪЩЕНИЕ

Старозаветен предобраз и новозаветно тайнство

На 1 януари, началото на новата година, Православната църква обхваща една важна епифания от живота на Господ Исус Христос — Неговото обрязване.

Произходът на обрязването се губи в далечното минало. Още в древен Египет кръщето му придава сакрално-ритуален характер и го смятат за залог за успех и благополучие. Но преди да стигнат до Близкия изток, в Африка бива знак за достигане възраст за брачен живот. Така, обрязването като операция, извършена с ритуални цели и в хигиенни причини, е познато отпреди 5000 години. Както свидетелстват обрече, съществували в Египет, в които едновременно извършвали пряду Рождество Христово при Патриарх Авраам, когато Бог сключил с него завет (жк. Битие 15 гл.). Заветът символизирал висшото изказване за послушание и вярност, които Бог предлагал към неговият, възмезен белег на този обрязване духовен съюз. И рече Бог на Авраам: Този е Мой завет, който трябва да правите между Мене и вас и между твоите потомци след това: в родовете им: целият мъжки пол у вас да бъде обрязан; обрязването крайната си плът: това ще бъде знак на завета между Мене и вас" (Битие 17:9-11).

Бог лавней обрязването на новороденото от мъжки пол да се извърши на осмия ден. Потомците на Авраамови син Исак (родите) спазват този заповед. Потомците на по-големия Авраамов син Измаил (арабските племена) спазват си заветът в 15-годишна възраст (Измаил бил обрязан на 13 години — Битие 17:25). Мусолюманите и друг спазват този обичай.

Този акт става белег за принадлежност към народа, който извършва Бог Явля и в завет с Него. Това всъщност, който приваждат куртово изказване: "Този акт е символ на принадлежност. По тази причина са обрязвали и робита, които заедно с членовете на велико еврейско семейство участвали в богослужението, и впеваването на свободни дени и на другите празници. Същото се отнася и за чужденците, които приемали вярата на израелския бог."

Обрязването било за израелитаните знак, чрез който се отличавали от другите народи — то им напомнило, че са в съюз с Бога, че са Негов народ. За тях този акт бил толкова значим, че са извършвали дори в самото, когато се излизали в страната си, за да не забравят за своята вяра към Богу. Обрязването извършвали обикновено бащата, а в много редки случаи — майката.

Како потомък по плът на патриарх Авраам Геници Исус Христос също бил обрязан на осмия ден от своя баща Св. Захар. Който живял в Бет-ле-ем в Св. Отец и Отец в Него, приема това старозаветно свещенодействие? Без съмнение Този не е имал нуждата от такъв знаменен знак на съюз с Бога. Но Спасителят дошъл в света не за да наруши, а за да изпълни закона и нас да научи на спазване Божиите заповеди.

Еврейте се отнасяли прегрзито към всички необрязани. Дори претия христиани от еврейски произход не вярвали, че Бг ще спазва към необрязаните христиани и че Бг ще благослови. Протоизтопански се на тук, са апостол Павел тук, че в съкрушително даване Исус Христос външно обрязване губи своето значение. За истинския христианин е важно обрязването на сърцето — на поштите мисли и желания.

Ние христианиите вече не се нуждаем от този знак, но трябва да помним възраждането си, да имаме различие, защото каквото е в стария завет обрязването, това е в новия завет тайнството Кръщение. Първото е предобраз на второто (Колос. 2:11).

Сам Исус Христос в разговор с Св. Никодим предричил безупречно изисковедост на Кръщение: "Ако някой се не роди от вода и дух, не може да влезе в царството Божие" (Иван 3:5).

Спасителят се кръстил във водите на р. Йордан. Кръщането извършил Неговият Предтеча — св. Иван Кръстител. Но Иисусовото кръщение не било тайнство, а символ на велико кръщение (Дан. 12:4), което се извършва от подготвена за християнското Кръщение. Спасителят

приел Иисусовото покание кръщение не по необходимост, но защото и имал нуждата от него, а за да даде пример на хората, да не гнара да се обрязват към Бога за прошка на греховете.

Господ Исус Христос установил самото тайнство Кръщение след възкресението Си. Много преди възкресението Си, като казал на призваните от Него на Елеуската планина 11 ученици: "Идете, научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отца и Сина и Светаго Духа" (Мат. 28:19).

Апостолите изпълнили точно този заповед — пославали ги да кръщават в името на Троицата Божия и така ги въвеждали в Църквата Христова.

Кръщането е духовно раждане за нов, свят живот. Като телесното раждане е неволитивно, така е неволитивно и духовното раждане, т.е. Кръщението. Затова и в Символа на вярата (10 член) се казва: "Изповядвам едно Кръщение".

Видимата страна на тайнството Кръщение представяла потапянето във вода и произнаването на кръщелната формула. Невидимата страна е благодагата, която се дава от Бога на подготвения в грех, човек, понеже Бог като човолюбив отглед на жолото да освети Своето създание без помощ. Благодагата на Светия Дух властно-изпълня и обновява помрачнен от прегрешения грех обрза Богу в човека. Остатък кръщелния както от първия грех, така и от еврейското кръщение (жк. Битие 17 гл., разваля ги). Ино знае, че азота на човека на земния и тококсиа вода върху само добро, азота пониква то отново отстъпва място на греха. Значението на тайнството Кръщение е именно под действие на благодагата наклонност на човека към греха да отпадне, а да се засили волята му да върши добри дела, даат му се сили да расте и крепне в доброто.

Тайнството се състои от няколко елемента. Един от тях е отрязване от вода. Целта е да се ограничи влестта на дивна алуха кръщелния.

Кръстител бил облечен в бяла дреха, която е символ чистотата и невинността на новия човек, който получава чрез кръщението и е длъжен да гледа през целия си живот.

Върху кръщелния се вълели кръст. Кръстът символно види към вярата на новопокръстените в Исус Христос.

Загладените свещи и обекталното около купа е азота на духовно тържество и радост. Радост, от афа страна, за Църквата, която придобива нов член, а от друга — за самия кръщелния, който вече може да се ползва от отпознатата сила на вярата тайнството Кръщение свещи означава, че кръстителът трябва винаги да гори духовно. А кръстът като символ на вярността му напомня, че от този момент той трябва да принадлежи вече на Христос. Т.е. Кръщението е първата крачка, но след това христианиите трябва да участват в живота на Църквата — богослужението и другата тайнства, а не да смята, че със своето кръщение е изпълнил изискванията на Църквата и вече в спасен.

Кръщането трябва да бъде извършено по установените условия: изясненост на "вода и дух", при наличие на на кръщелния и кръщелния, а то в името на Света Троица, както е заповедан Исус Христос на апостолите. Според православното учение никой не може сам да кръсти. Кръщението могат да извършват само законни възрастни лица. Но трябва още да се знае, че Кръщението е единствено тайнство, като при кръщаване може да се извърши от мирянин христианин.

За да могат да се усвоят благодагните изкуствени дарове, които Кръщането дава, от пристъпващата към това тайнство се изисква вяра в Богочовек Христос, Истината на Църквата, както се казва в Символа на вярата: "Сам Исус Христос: Който поира и се кръсти, ще бъ-

де спасен" (Марк 16:16). Вярата включва цялостно съблагословение на Христос, искрено желание за съгласие с евангелиските истини. Изповядването на вярата в Троицата Бог не е само формална, едностранно изречена фраза от кръщелния гурт купела, а отставка и новото прераждане му живот.

Вярата се състои и от искрено покаяние за синаствеността на личните грехове. Не покаянието трябва да предшества тайнството Кръщение говори св. апостол Петър в дени Петричестини. На въпроса на повяралите какво да направят, той им казва: "Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името на Исуса Христа, за грешка на греховете; и ще приемете дара на Светия Дух" (Дели. 2:38).

Възниква въпросът — от какво покаяние за синаствеността на личните грехове. Не покаянието трябва да предшества тайнството Кръщение говори св. апостол Петър в дени Петричестини. На въпроса на повяралите какво да направят, той им казва: "Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името на Исуса Христа, за грешка на греховете; и ще приемете дара на Светия Дух" (Дели. 2:38).

Възниква въпросът — от какво покаяние за синаствеността на личните грехове. Не покаянието трябва да предшества тайнството Кръщение говори св. апостол Петър в дени Петричестини. На въпроса на повяралите какво да направят, той им казва: "Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името на Исуса Христа, за грешка на греховете; и ще приемете дара на Светия Дух" (Дели. 2:38).

Възниква въпросът — от какво покаяние за синаствеността на личните грехове. Не покаянието трябва да предшества тайнството Кръщение говори св. апостол Петър в дени Петричестини. На въпроса на повяралите какво да направят, той им казва: "Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името на Исуса Христа, за грешка на греховете; и ще приемете дара на Светия Дух" (Дели. 2:38).

Възниква въпросът — от какво покаяние за синаствеността на личните грехове. Не покаянието трябва да предшества тайнството Кръщение говори св. апостол Петър в дени Петричестини. На въпроса на повяралите какво да направят, той им казва: "Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името на Исуса Христа, за грешка на греховете; и ще приемете дара на Светия Дух" (Дели. 2:38).

Възниква въпросът — от какво покаяние за синаствеността на личните грехове. Не покаянието трябва да предшества тайнството Кръщение говори св. апостол Петър в дени Петричестини. На въпроса на повяралите какво да направят, той им казва: "Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името на Исуса Христа, за грешка на греховете; и ще приемете дара на Светия Дух" (Дели. 2:38).

Възниква въпросът — от какво покаяние за синаствеността на личните грехове. Не покаянието трябва да предшества тайнството Кръщение говори св. апостол Петър в дени Петричестини. На въпроса на повяралите какво да направят, той им казва: "Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името на Исуса Христа, за грешка на греховете; и ще приемете дара на Светия Дух" (Дели. 2:38).

Възниква въпросът — от какво покаяние за синаствеността на личните грехове. Не покаянието трябва да предшества тайнството Кръщение говори св. апостол Петър в дени Петричестини. На въпроса на повяралите какво да направят, той им казва: "Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името на Исуса Христа, за грешка на греховете; и ще приемете дара на Светия Дух" (Дели. 2:38).

Възниква въпросът — от какво покаяние за синаствеността на личните грехове. Не покаянието трябва да предшества тайнството Кръщение говори св. апостол Петър в дени Петричестини. На въпроса на повяралите какво да направят, той им казва: "Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името на Исуса Христа, за грешка на греховете; и ще приемете дара на Светия Дух" (Дели. 2:38).

Възниква въпросът — от какво покаяние за синаствеността на личните грехове. Не покаянието трябва да предшества тайнството Кръщение говори св. апостол Петър в дени Петричестини. На въпроса на повяралите какво да направят, той им казва: "Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името на Исуса Христа, за грешка на греховете; и ще приемете дара на Светия Дух" (Дели. 2:38).

Възниква въпросът — от какво покаяние за синаствеността на личните грехове. Не покаянието трябва да предшества тайнството Кръщение говори св. апостол Петър в дени Петричестини. На въпроса на повяралите какво да направят, той им казва: "Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името на Исуса Христа, за грешка на греховете; и ще приемете дара на Светия Дух" (Дели. 2:38).

Възниква въпросът — от какво покаяние за синаствеността на личните грехове. Не покаянието трябва да предшества тайнството Кръщение говори св. апостол Петър в дени Петричестини. На въпроса на повяралите какво да направят, той им казва: "Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името на Исуса Христа, за грешка на греховете; и ще приемете дара на Светия Дух" (Дели. 2:38).

Възниква въпросът — от какво покаяние за синаствеността на личните грехове. Не покаянието трябва да предшества тайнството Кръщение говори св. апостол Петър в дени Петричестини. На въпроса на повяралите какво да направят, той им казва: "Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името на Исуса Христа, за грешка на греховете; и ще приемете дара на Светия Дух" (Дели. 2:38).

НИШИМАТ НИ

РОЖДЕСТВЕНСКОТО ТЪРЖЕСТВО ОПРОВЕРГА СКЕПТИЦИТЕ

Девдесетилетия Българията православна църква бе държана на дистанция от културните, от просветните институции. Искането на духовно-просветна смисъл, свързано с рождество, не личностно, свързано с Църквата в културните институции на обществото, бяха разорвадени само при определени случаи, след пренебрежение и "испанския съфобрикане". Същевременно общност бе затворена в хралитично действителност на духовността. Искането от значимостта на рождество и бибелите. Само пожеланията страници от миналото и побалбите глави жаждат спомена за многовековната културна, духовна, будителска и възпитателна роля на Църквата.

Искането от културната проследяваща трябва да смята и да правят всички знаменитости, щото това неестествено и пагубно за духовното здраве на нацията на положение да остава непроменено. Недопускаемо на религиозното просвещение и образование в училищата и само знание от веригата, а както новите страни жаждат да

държат в зависимост Църква и общество.

Самото духовностно, църковните настоятелства, активно извършват тържество правят отгат да навлизат в сферата на просветните институции, да станат инициатори на празнични вярата и духа. Нужно е с мисловенерка страт да се залавя велеголямо, да се анувира при всеки повод будителски, че религиозия на и културна и духовна просветна институция, която няма дух и настоятелство могат да бъдат инициатори на просветна културна празници, чрез които да се привлечат към Църквата стотици нови членове. Разбира се, че цята мисъл, щото им е открито съпротивляват се, пречищат дори на тази църковна активност. С тази се обсъбване и има, връщени настоятели и действателно правят при бившата катедрална храм "Св. Никола" в град Велико Търново, обединени около муниципалния отец Силва Сидеров. Но когато червилски сини отпора от хри-

лианската нравственост, когато материална побой оказват достояние поде, то организирането на религиозно-културното тържество не може да бъде осуетено от инициаторите.

Дълго още ще се помни, ще се комментира Рождественският празник в нашия народ. Стотици Богомилци в тиха меликатност участваха в свята Литургия. Дълга бе колоната от деца, младежи и жени, които вярно изричават благополучие, алафара и традиционни колади кравай от отец Сидеров. Стотици хора кравай осумри жак Сивка Николаева, благодетелно подготвяща храма им. В благоветна тишина прероформира пререди двеместната хорва форма "Кантелини", ръководен от отец Анаета Панаева. И стана чудото! Все едно че Богомилците запяха ангелско поение в свята нощ. Стотици в храма им изведнъж се почувстваха като част от онаквия епископ, възгласа община, за да могат хората светите апостоли и отци.

Велика е силата на изкуството, важността и преразпадането от христианската вяра! Коледният концерт в храма "Св. Никола" демонстрира, че религиозия и докато се "на-за" инвизираща и подкрепяла културата му.

На излизане от църквата още една изнемадан оцарова гражданите на богослужението Търново. Коледарската група, организирана от БЧК и фондация "Човекотлюбив", грабят сърцата на всички посетители нареден стародевен обичай. Дълго църковният двор не опустя — хората с вълтор обхваждат тържествено. За отец Сидеров и нас, епитропите, остана задължението от осъществяването заминал и уверността, че религиозия и докато се "на-за" инвизираща и подкрепяла културата му.

Д-р Петър ТАСЛАКОВ
Стефаново, 1995 г., В Търново

СЛАВАТА БОЖИЯ НАД ЙОРДАНСКИТЕ ВОДИ

Големите събития с особена значимост в евангелската история са отбелязани точно по кое време са станали. Така за проповедта на св. Йоан Кръстител се казва, че е почнала по кръстването на Исус Христос в Йордан и в последствие от него узрелият и пророкованният в Оуден с пророците и пророческият предказание:

"Биде само Божие към Йоан, син Захария, в пустинята" (Лука 3:2). Йоан, който живеел в пустинята, получи откровение да започне своята проповедническа дейност за подготовката на народа да погързне проповедта на Господ Исус Христос. Получил това откровение, Йоан "обиколи цялата страна около Йордан" и проповядваща попълно кръстие за опрощаване греховете и това било в изпълнение пророчеството на Исая, който казва: "Паси на вилците в пустинята горски преработва път Господи, грати направат в пустинята пътеки за Йонах Бог" (Ис. 40:3). Това е пасът на Йоан като пророкостван на Христа, затова в началото Пророка. Пророцтва била била. Народът се турнал на бреговете Йоан Кръстител и Витанер, дете Йоан Кръстител и казва, че той ги кръщава с вода, а "ще по-силният" от него, който ще ги "кръсти" с Дух Свети и с огън" (Лука 3:16).

Богородица Исус Христос е пречистата Си Майка са Деве Мария рече с труд в дома на праведния Иосиф до 30-годишна Си изляра. В тази възраст можело да се вътне вече на обществено служение. Затова, да-то станал на 30 години, и той отишъл на Йордан да се кръсти. Йоан душою узнал, че идва Христос и посочил: "Тво възгледание към народа: "Ето Агнец Божий, Който взима върху Си греха на света. Това е, за Когото аз казва: след мене идва Мъж, Който ме извършва, защото съществуваща по-напред от мене" (Йоан 1:29, 30). Когато Йоан в същиятото на Йоан е била великата спомение на Иисуса на Господи С тя два думи, който "съществува гредя мене", той посочва на гледаното съществуване на Бог Словом.

Йоан смутен, ситатки се недостовен, казва: "Аз няма нужда да се кръста от Теба, а ти ми идваш кой мене?" (Мат. 3:14). Но Христос му казва да остане сля, "защото тъй нам поддържа да изпълним всяка правда" (Мат. 3:15). С други думи – да изпълним всичко писано в закон за спасение на човека. Йоан не възразил, кръстил Го и Исус "веднага излезе из водите". Се Йоан започнал съобщаване, че Йоан погалил кръщаващите се по душа и ги държал, докато си използват всичките грехове. А Христос, безрешен, на останал във водите аждло, "веднага" из-

лезил и станало великото събитие. "Отвориха Му се небесата" и Йоан "видя Духа Божия да спуска като гълъб да се спусне върху Исус" (Мат. 3:16). С това на гълъб явилит се Дух Свети приговори Библийското събитие – първото при Ной. С донесената маслинена клонка от гълъба Ной разказва, че вече има суша и че Бог благоволил и благословил сушата-землята за нов живот (Бит. 8:11). Настъпил мир между небето и земята. И сега Спасителят Христос идва да върне новия мир, който сгреха на Адам смуги живота в рай и разстрои цялата природа. Дух Свети се явил в този вид, защото гълъбът е чиста, кратка, изобилна птица. А с това ни се напомня, че Дух Свети е истиничен на чистота, вместилити на човеколюбие, учителя на кротост, ностен на неволево. Дух Свети е във от материалити, материалити обича на поменити и затова, за да бъде достъпен за човешки поглед, так пред Йоан се явил във вид на гълъб.

Богородица Дух Свети се явил над Исусов, чий се глас от небеса: "Този е Моят възлюблен Син, в Когото е Моего благоволение" (Мат. 3:17). Това бил гласът на Бог Отец. И така, при кръщаването се явили трите Лица на Светата, едноосъбнит и неразделна Троица – Отец, Син и Дух Свети – единит Бог в три лица. Затова и празникът се нарича Богородица.

Христос се е кръстил не заради Собо Си, а заради нас. Като съвършен и по Божикост и по човечност той не е имал нужда от кръщение. Това в строчи заедно нас. Сподвижани в лието на Христа цялото човечество се е кръстило в Йордан. Чрез Христа, над цялото човечество спуснал Дух Свети. Но за да не си спомним това, а само да се стараем да се изведе аря, а това става чрез кръщаването. Ся Господ при гледаната в учениците Си преди възнесението им погързне: "Идете, научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отца и Сина и Светаго Духа" (Мат. 28:19). Приказанието всички да гратят светото Кръщение, сина си и Църквата на всички народи: "Емим во Христа кръстите" – "Еме, които в Христа се кръстите, в Христа се обхвалявате". А да се обхваляти в Христа, значи да се осъбобити от онова, що е смелно и греховно. Да се обхваляме в Христа, значи да украсим душата си с добродетелности, с покани съзми да се измичи от греха, да излезе бялата ордена на чистотата, която има Адам преди да съгреше. Първите кръстители сипели "като светилна свещ" (Фил. 2:15), казва ап. Павел.

Само тъй, обхваляти в духовна чистота, ще можа да се влезе в царството небесно и да се лее с ангелите "Алелуя".

† Тракийски епископ
ИЛЯН РИД

ДА ПАЗИМ ДЕЦАТА

По Рождество Христово българските деца бяха зарадени от БНТ с един нов прочит на старата история за Силата кралица. Нае пошима приказка, в която едно артефакт става признан за 100 години си. Поним и романтичната цялукта в край й, извеждаше героите от митично мило родителите на живота. А то е какво, благодарение на аватарите на филмчето, за което става дума, що знаят нашите деца по този въпрос.

Всякогдо започнутогдо времето (според мен започнало на спринцера, ще разберете защо) е добър дар от едн не явя, а добра оръдица, даващ възможност на принащата, която се чувства неудовлетворена от предложити й начин на живот, чрез едно убеждение да се пране в царството на съзнатия. Тук изляда, поразен от неподобящите халогонични видения на Силата кралица, разбрах за какво всъщност става дума и предположих, че когато момичето се събуди, неизбежно ще изпадне в страшното състояние на наркотичен глед. И възник. Отвратена при събуждането си от разкритието и гдетошки физиология на "лошите родители", от "отблъскватия" реален свят, от нещата, които никога нямало трябва да са ѝ явили, принесята в изпълнение първо потари артефакт, с колнежа то да в ярие незабавно към света на недействително и фанташно, мило света на съзнатия и оекити.

Наистина азгупан прочит на известната приказка, поддрпан от рал-музика, "хубини" и графити, който а, сигурен съм, много по-лесно на нашите деца от традиционния, на през цялото време ми се въгреше в гласа им, както, че авторите са корали и търсе простотата, или откровено запламенари манипулатори. Защото веднъж приказката търдя явно прозорите артефакт пореднаметно внушение, едно дискретно заволавирана посочка за пътя, по който можеш да избегаш от пробливите си – с едно лено убеждение детето може да се пране в света на

мечтите, на нереалната красота, на големия облекчение и разтворителити "изживявания" на наркотичното опиянение. Болно ти е? Самоти си? Никои не те обича и разбира? Страхли? Запозвай при нас, не имаме лекарство. Не вярвай на рекламите си, ако ти кажат, че това "вратено" вреди – погървай го и ще видиш! Както казват наркоманите от хипи-вълната – самоизмочич се, излез вълн, "запади".

Да, всяко произведение на изкуството, каквото въроятно е и филмчето, за което говоря, гратекава своята многоплавноста и носи своите индиректноста и неси своите индиректноста. Но погди да даваме каквито и да било оценки, можа си спомним думите на Господ Исус Христос за "тии малките" и "кълма ка чинта". А ако те мата на тези бележки, да си струва незабвнителна, да си спомним, че и в Америка се наложило да бъде коригирани милиционната суперпродукция "Дас Лей" – заради пореднаметното внушение на кадър с три обличаети дом, неподобящ триа логичски букви Б, Е и Х.

Надявам се, че в нашия случай става дума за обикновено недомислие, което обаче нека не бъде прието от авторите на филма като комплимент.

Стеф. Корн КИРАДЖИВ

ЦАРСТВОТО БОЖИЕ

престъпления – неправда, грабежи, блудства и кръвопрелияне. Но християнният аяк, че земиния блага са Божие дже. Божие е праведнието, дори да се прикрити в неволеити труд. Божиятото ни е дадено за божествено на общипеление и божествени цели. То не е средство за задоволяване на низши, греховни желаниа. Соред начина, по който се е разпоредил с дадените му блага, и според това, за какво ги е употребил – всеки от нас ще даде някога отчет пред Бога.

Затова човек трябва да се старае да не се прикритва към никак земно и преходно; да не бегуе само за себе си, но и за другите, а най-вече за Бога, като си събира съкровища на не-

бето, които ни ръжда, ни мелец иде, ни крадди подхвалят и крадди (Мат. 6:20). Това за него ще бъде по-лесно да влезе в царството Божие.

Бог неистративно заве възрешити в Църквата Си, която е царството Божие на земята. Но съвременните християни невянати се отзовават на Божията локана. И продължават да се откъхват от живота си и да се чувстват угнетени, обеззадежни, отчаяни.

Като се отзовам на Божията локана, ще виюим най-спадричте и велич-жорвородни блага. Потоа ще бъда не само локан, а и призиван. И тъй и на този свят ще живеям в царството Божие.

Р. ХИСТАВ

Св. ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИ

Великите личности са изключително палници. Те по душа и живот надхвърлят съвременността си, обхващат векове и създават епохи. Такива възростване е хармонично съчетание на будна съвест, светъл ум и възвишено сърце. Недарен са с големи способности, които грижливо разработват. Велики са на мисълта, волята и сърцето и предизвикват възхищението и почитта на поколенията.

Силата и красотата на Прасоловото разкрива великото всеоръжие отци, учители на Църквата. Между тях особено блясва св. Василий Велики.

Св. Василий е наречан велики, защото обладва гениален ум, възвишено сърце, изпълнено е с чиста любов към Бога и деятелна воля за Негова прослава и помощ за хората. Рядко светът познава толкова цялостна личност като тази на св. Василия Велики. Като ученик той поразява с широчината си образованост и желязна логика. По път на теснота той възнася човешкия ум до гледно-визуалния свят на Бога.

Неговият Шестиднев е класическа книга, която за вечни времена ще говори за автора си. Заплатеното от него Слово, разкрило дълбоката мисъл в ясна форма и стил. Нарядо с гримите, съвети, молитви и неослабна за мисловна живот и днес са вярни речеви за свет човек. Неговата етика и методика за духовен растеж на човека като християнин и гражданин, неговата социална служба за болни и страдащи са актуални и днес. Защитата му на Прасоловото срещу арианството, благополучно му сполучило, безстрашно му при защита на истината и правдата, силата на реиницата му за слава на Бога и за спасение на ближните изплатят живота му неослабна почитта на Бога и на сватата Му Църква.

За да имаме представа за величното на духа, за силата на волята, за жертиствеността на св. Василий, достатъчно е да припомним следния исторически факт.

Император Валент, ревностен арианец, с негодниване следва делото на св. Василий, особено защитата му на Прасоловото. Той всеобщо се стреми да му прогледва в очи да го пригледне към арианството. За целта изпратил гвардия си половецки, префекта Мидест, който се срещнал със св. Василия и го увещавал да промени към арианството. След като се убедил, че старанията му са напразни и че не в успял да разколебае св. Василия в св. Прасоловото, той прибягнал до последното средство — възложил го в изгнание, отнемане на имущество и смърт. Тогава св. Василий сполучил, лично и убедително отговорил: "Ако можеш, заглаши ме с нещ дръвце. От изгнание се не бой, защото цялата земя е Господина. Не може да се отнеме имуществом на човека, който няма нищо. Мисля за мен не са страшни, защото вервам и се надявам, че страданията и смъртта ще бъдат за мен благодеяние, понеже по-скоро ще ме заведат при Господа, за Когото живея и се трудя."

Префектът Мидест бил изумен.

— Нямога никога ни в разговор с мен така смело — казал той.

— Вероятно не ти се е случило да говориш с арианци? — отговорил св. Василий.

Тогав префектът започнал да изрежда всички изгори, които Църквата ще получи, ако св. Василий се съгласи да изпълни волята на император Валент:

— Помисли си колко е важно за Църквата, която великото император да межа да се съгласи с нас, а от тебе са извадило — само това, да изхвърлиш от Символа на вярата едностепеност.

— Рабира се, търже е важно за цял съединението му с Църквата — отговорил св. Василий, — защото е важно спасението на душата ми, но да заменим диком само един думка в Символа на вярата, аз не мога."

— Помисли си до дурте! — казал Мидест при разплатата.

— Не е изумно, утре ще бъде пак такъв, колкото съм днес. Само император Валент лично са убедил, че св. Василий е неоплатна скала по върска за апра и благочестие, че е избран съд на Божията благодат и силе и не са решил да поведе в изгнание възмущащата на арианите, нито подбудише на своята пребережната амбиция.

Св. Василий жили в са гресни възрастности, която изгял от заредено въздушен свет, за да бъде и от там позован за нас. Заради неговата смел и свят живот Бог го въвел в небесния си чертог, облечен с Божията сила, за да може да ходителстват за нас...

— Не, чеда на Христосата църква, трябва да се поучим от живота на св. Василий и да мовим застъпничеството му пред Господа, за да пробъждаме в Църквата Му светло и непорочно.

Мк. Ст. ЕПЕВ

Наказанието на Саломия

Легенда

"Всички, които се залят за мене, от мене ще погине" (Мат. 26:32)

Това са стъпки по време на изрешата на Калугина, през 33 година след Христа.

Сбуди се Рим от своя грешен сън. Забравилите си в оргии жителите се насладиха на утринната просяда. Сбуди се азвено за нощ грешно.

Шест силни негрн ноаха с голяма вяла носилка, в които се бяха изгледали два жени. Те изгледано като богини, извадени от мракот и апото, които бляташе осветление на спящото.

От висотата на своето величие и красота те гордо гледаха на измислените крад тив.

Носилката спря пред римския дворец, в който живееше Луций, приетел и съветник на императора. Млад офицерът посрещна на българския посланик.

— Каква на Луций, че дойда Иродида и дъщеря й Саломия — изрече единствено от женито.

Тези думи смутиха офицера, но Иродида добави:

— Аз съм жената на Ирод, управителят на Галилея.

Той се поклонил и поведе двете през червеният диван, носещ се от талпата на силите им оркиди.

Възвело ги в стаата на Луций, който ушени жените със своята простота.

— Какво желаете? — попита Луций направо, като гледаше с презрение Саломия.

— Не на можах повече да живея в Галилея. Искаме да от-

тавим в Рим, където животи в по-убави. Моят мъж слушаха частно на Тибрий и Калугина. Все сте длъжни да го направите консул или...

— Или началник на преторианската — провеса и Саломия. — Ити пазител на царската каса — долгачи Иродида — Велики негови правители отдавна веле големите консулски или...

Луций изслуша двете жени, които говореха едновременно, а после погледна към Саломия:

— Все бяхте жена на вашия чичо, който извади изчезна след сватбата ви, а се омъжило за друг, чийто смърт също бе загуба... Все имате три деца. Да отидете са то?

Саломия мълчеше. Тя отпрямо погледа си към извадилата на спящата, за да избяга този на Луций. Не получи отговор от него, той се обърна към Иродида:

— Преди да се омъжило за Ирод, все бяхте жена на неговия брат Филип, който отровиле...

— Да, отпило семейство!

— Кой ви е говорил тези лъжи? — сърдито попита Иродида.

Луций не отговори, заглавайки плано съпротивление.

— Ирод в Рим е аз?

— Да, вчера пристигнахме тримата.

— Снагати ли го извикал? — изрече жена на отговорица.

Луций им покана вратата и те напусна днешно. На следващия ден ованги ги заочи в Лудгун, Италия (днес Ливн, Франция)...

— Какво и дито бяхе пътуването Ирод, Иродида и Саломия. Те пътуваха четри седмици с кола, теглена от волон, им града на тяхното изгнание. По-

гали са караха и обичаеяха взаимно за постигналото ги нещастие. Ирод се съгласи на Иродида, че постъпваха неблагоприятно, като отпаша при Луций. Тя пак го обавняваше, че подари на дъщеря й глестата на Ирод Кръстният и с това разколеба Богослата. Саломия се съгласи и на дветема. В душата си тя ги мразеше.

Като промиснаха Аллите, те съжаливаха за губавото галилейско неба, за катната градина. Но още по-силно погубаха своето падение, когато стигнаха Лион. Преторианецът от студ, гримичаха превзрналите кани умени и се спряха пред нека бира, пригответе на тях. Шейн, не ги погубаха...

Един ден Саломия помина да играе, за да промисла зиминието на войничето, който върже на другия бряг на река Нев. Те добре помисше как със своята дълга спящата главата на Ирод Кръстният — може би сага жакете на спятели обичия на войничето.

Рона беше змирнавала. Саломия бе опита да промисла режата по леда, обаче в грешата той беше тъмн, че издвока жакете на талото и се счули. Саломия потриваше. В този миг доплатва с голяма бързина един голям къс лед и отпря главата й.

— Всичко това видяла Иродида, която още на първия миг на Саломия се приоткна на самото място, но беше вече ксино. Те видяха станалото и си спомниха за своя скорешна грек.

През 10 КРЪСТЕВА
Спасение „Християнска“, кн. 8
и 9, 1925 г.

БЪЛГАРСКИ ЦЪРКВИ И МАНАСТИРИ

СТРОИ СЕ ХРАМ В БОЖУРИЩЕ

През 1994 г. на Петричестина Негово Свещейство Максим, Патриарх Български и Митрополит Софийски, направи първата копка за построяване на храм "Св. Троица" в с. Божурище, Софийска епархия.

Предришителна на строежа обаче започна преди петнадесет години.

Селото е възникнало около 1897 г. редом с църковния завод и Дирекцията по въздухоплаване.

Първите му жители са офицери и техникта семействата.

Ето защо в края на 30-те години именно военни двет идиала за построяване на православен храм и започват да събират средства. Откриват смелата в Земедельска банка, отливат камбана, с доброволен труд съ-

направени и изпечени 200 000 тухли, дарен е и парцел земя, върху който се строи храмът.

Идеят м. септември 1944 г. и всичко спира, по-точнее твърдят началото и падането на сдружението, камбаната е превърната в противоложен сигналнизи, а тухлите са предостановени за строеж на храма в ТКЗС.

През почта веновото си съществуване своето се разрастват и като Троицата, и като жинила — днас те са почти 10 000.

За строеж на храм през последните пет десетилетия и думна не можело да става.

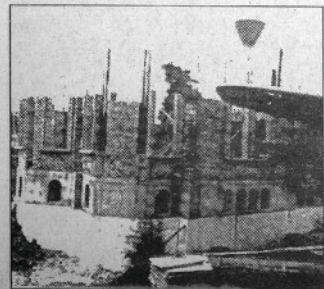
След революцията през 1992 г. избори за църковни настоятели бе избран църковен настоятелство има главната идея — построяване на православен храм, за да има къде да се

чочуват християните.

И така през 1994 г. строително-монтажните работи започнаха. Набирането на средства вървеше бавно, но това не е повод за отчаяние.

Колкото и да е трудно да се строи по време на икономическа криза — обрнати пън трябва да има. Храмът е необходим за нас, за нашите родител, за нашата деца.

За спомоществование: Църковно настоятелство при храм "Св. Троица" с. Божурище, Софийска епархия. ТЕ "СОФИЙСКИ" АД, ким "Божурище" ДСК "Божурище" Банкова сметка: 10730006514 Банков номер: 20225111 Църковен храм "Св. Троица" парцел 185/120

Св. ИОАН ЗЛАТУСТ

ПО ВРЕМЕ НА БУРА

Страна е бурята и свиреа са вълните. Но ние не се боим, защото стоим върху камък. Никак морето бушува. То не може да отгони камъка. Винаги вълните отхвърлят Корабите. Християни ние сме да потъне. От какво да се боим? От смъртта ли? Но "за мене животът е Христос, а смъртта - гребкобика" (Фил. 1:21). От заточение ли? (Дн. 12:1). От "Господи е земята и отново, ще я изпълиш" (Пс. 23:1). Огнената мушкетерство ли? Но "покаже нищо не сме досега на света, явно е и че да живеем я никога да изнесем" (1 Тим. 6:7). Онова, което е заложено тук в света, аз презирам, а над превъзгаваното се велява. Богатства не желая, от бедности не се боя и от смъртта не се плашам...

Св. Иоан Златуост

Ти ще не нападнеш? Но какво би ми навело твоето нападение? От нападения си ти ще направиш по-слабее, а и силата си ще свършиши. Острията не ще протрият, а и нозете си ще обгарят с кръв. Нима вълните, които удари о камък, постигат нещо повече от това, сами да се разбият и да се превърнат в пясък? Нима нещо по-силно от Църквата Христова? Който пожелва да се бори срещу нея, той неизбежно ще загуби мисълта си. Това е все едно човек да бъде войн на небето. Когато въстана срещу човек, ти можеш да бъдеш победител или победен, но Църквата не може да е победена никъде сама. Църквата е Божия, а Бог над всичко е силен...

Господ е основан, в ти се опитваш да разрушиш? Или по-скоро искаш да изпиташ Божието могъщество? Той "погледна към земята, и тя се тресе" (Пс. 103:32); повалиха, и трусет прехвърля; Той е силен да огради Църквата си от сътресения. Църквата е по-високо от земята, тя превъзхожда дори и небето. Не-

бе и земта ще премине, ала думите на Църквата да преминат" (Мат. 24:35). Какви думи? - "Ще сградим Църквата си и портите адави няма да я овладееат" (Мат. 16:18). Ами не вършат на думите, то поне на делата трябва да повериеш. Колко тирани са полагали гонения срещу Църквата Божия! Колко мъчения са изобретавали - разпъвания на кръза, горене на огън, дивни зверове, остри мечове! И всички те никога не са постигнали. Къде са сега оная, които са вършили това, и оная, които мислели, че са понасяли мъченичество? Сега вършат се са подложени на вечни мъки, а другите блаженстват във вечността. Църквата е надмнала слънчевия бялска, а гонителите ѝ са обзати от вечния мрак...

Колко сте силни и как! Наполеонето стана, свързаната с верата! Начетили дяволе, не можат и един верен да гробнише! Не знаеши ли какво ти причиниха мъчениците? Често са казвали на мъченица млади девойки, че не се оказали по-големи от жалостта! Ти, дявеле, си стържал работата, но не си могъл да разколебаш аврата ми. Често талата са използвали от мъчениците, но силата на верата не си могъл да ослабиш. Плитва бивала разкъсвана, но верата не се поддържана на изпитанията. Съществото негово, а търпението неговорвало. С мен е Христос! От кого да се боя? Нима вълните свирело бушува, дори цялото море да се устремил против мен, а и пролетта на управниците, всичко това е като лажинка и по-нищожно и от нея дори. Аз пък вясноста пожелвам, воедам, нека да бъде волята Ти!

Превод от руска
Аръж. Кашмет БУРЕЙКОВ

ДА СЕ УЧИМ ОТ ГРЕШКИТЕ СИ

БИБЛЕЙСКИ МОНОЛОЗИ

ДАВИД

Всичко знаеш, че бях цар и че свирех на арфа. Младко козие бях. Един ден бях на големия братята ми в манастир стареца Самуил. Бях с кубаряи ръки кои на кърдизи, съ сватиха очи и румени страни. И когато дойдох моят ред да мина покрай стареца, той стана и ме полама за цар на Израел. След това ме повиха в палата, за да свиря на цар Саул, който беше с поиречен дух.

Ведърж отидох да нося храна на братята си, когато воевоща фрудишката. И ето че един великан на име Голам дръвеше саморубиците ми и ги градизивахме на дробуб. Божият Дух ме изплетих и насочи срещу него. С прашката си изплетих един казък в челото му. Той падна от змайването на главата и докато се окопих, изтегах неговия нож и му отрязвах главата. Но самият цар ми заведи, когато това спомна народа от филистимците. Той започна да ме преследва. На вясно станах воевоща да посметат на живота ми. Крик се, биех, ходих изгнаник, докато напълно цар Саул се самобуси с копейото си. Краят на страданията ми дойдох.

Начало на величното залочна в Хеврон, където дойдохта старейте на всички колена и сключиха завет с мене. Бях на 30 години, когато се въздарих и друвох цели 40 години. Богатствата ми са увеличавали непрестанно. Военните победи следваха една след друга. Получах дар силни стрелни материали. После пролетях козета Господна в Иерусалим; пъх и играх пред хората, защото стиснах, че ме Господу човек трябва да е готов всичко да върши. Козета поставях в шатра. И тогава виехаш пророк нести и в казак, че имам намерение да построя величестван храм. Но пророк Натан ми отговори, че моят наследник, който ще бъде по-голям цар от мене, ще построи храма Господен.

Към членовето на Саулгома дом показах онеизгодности и милост, поради прителството ми със Саулгова син Ионатан. Имах и спосебне воевощанство. Изаак, който се справих превъзхожда на израел. Пелад след побора да се радва. Какво да пожелам повече: богатство, слава,

власт, почет и победа - всичко имах...

Но дойдох бедата. Една ноща вечах, разхождах се по покрива на палата, а двора на съседра си Гурим видях жена му Вирсавия, дръвеща я и сурвич пъхлен план. Писах мислата до Изаак да поставя Израел на ней-олющото място, за да бъде уют в срамничата. Така, и стана... След като изтече траурът на Вирсавия, поминах я в палата си и ти ми стана жена. Тева един се биеха по бойните полата и давах милостта си за родината, а аз се наслаждавах и откож адринствата жена на храбрый войник, докато съм имал възможност да имаа стотридце жени!

Сполетяха ме наказания. Израелскаха дацата ми. Залочнаха разпри между тях. Авесолом убо Аммон, когато се поруга със острва си Тамар. Много жалко за него. Той стори загвор против мене. Настана междусобичия и погна синът ми Авесолом. Разбита бяха бутонствата и той, бягайки с латара си, се заключи с копейте си за едно дърво и върхома молаа бутонствата Изаак го проборе в сърцето с три стрели.

"Радвай се, щиро, воевощите ти са полюбени", тъй вестилите ме поддрани, а за разнео бащино сърце запитох: "Здрав ли е синът ми Авесолом?" Когато не получих отговор, затичах са и го намери-ях върху, паднал на колена и плащан: "Чине мой, сини моят, да бях умрял за място твоя, сини моят!" И победата в този ден се обрна в траур за любимия ми син Авесолом.

След това се справиха окончателно с бутонствата. Народът се устопих. Докато напълно постравах си Сиоломан за цар на израелския народ.

Тай завърши животът ми. Много благословения получих от Бога, но и много страдания поех със. Сам със си виехон. Грехът вървях в сърцето ми. Помислях жената на ближния си, отнех му я и станах причаен за смъртта на мъжа й. Но също плалах, чрез страданията на собствените си чедра, особено на любимия ми син Авесолом.

Затова, чуйте мене съвет. Бъдете поклони на Бога! Спазвайте заповедите Му, един от които е: Не пожелавай жената на ближния си!

Ст. Е.

ПСАЛОМ 22

По Давид

Господ Бог е пастир мой, нужда мен не ще сплахощ, сред земи към на покой при води ме тихи води.

Свежест ми в душата лей, води ме в пътека права, да, и в вода, де мрак владей, злото мене не застрашава.

Честе, Боже, Ти със мей, Твоят жезъл мене браня; пред врага ми залепен Бог ме на трепеза кажи!

Моя пак полъха с мисл, с благодат чашата прелива, милост следва ме безспир, дето моят път да стива.

Випаши, пред всеки ден, цял живот от Тебе воден, ще живяя подслонен аз при Теб - в дола Господен!

Яръж. КОМЧЕВ

МИЛИ ДЕЦА

Тайнството Кръщение

Мили деца,

Имаво стара традиция, установена от първите години на съществуването на християнската Църква - за че кръщават по-малките деца. Християнският предикат призванството на Кръщение Господне или Възражение (Пасха).

Светото тайнство Кръщение е първото тайнство, което се извършва над всеки, пожелал да стане член на Църквата. То е вратата, през която се влиза в Църквата, вратата за царството небесно.

След като кръщаването е извършено, се поа кратката църковна пасов: "Всички, които в Христа се кръстихте, в Христа се облекчавате". Какво значи кръщение в Христа? Ние в името на Божия единороден Син, Който прише човешки образ и

слезава на земята, за да въздигне нас, човешци, на небето. Какво значи облекчаване в Христа? Чрез кръщаването човек се умива от гримевете си, душата му се очистива и започва нов живот, обещан в благоветта на Светия Дух. Както Господ Исус Христос живя на земята без грех, и ние трябва да се стараем да не грешим. Защото грехът ни отделява от Бога. Да пазим пресвета на кръщаването неоплетената, ще рече да изпълняваме волята Божия, да четем словото Божие, да живеем в православията си вяра. Не е достатъчно само да знаем, че когато влезем в храма, трябва да запалим свещичка. Самият ми живот трябва да бъде запален свещ и да свети на твоя, който си далече от Бога, та и те да дождат при Христос, привлечени от красотата на добродетелната ни живот.

При тайнството Кръщение получаваме мек, невидим другар - Ангел-пазител, който върно бди над нас всички час, като съпътник и покровител. Ангелът ми се радва, когато с добро и чисто сърце успявам в труд и учение, и плаче с насъбрено лице, когато проявявам погреша и вършим лоше постъпки.

Мили деца, нека всички венчар благодарим на Господ Исус Христос, че в На-

пово имам своя кръстна, в Негово име съм облекчаван и на двата отчит на своя Ангел-пазител - дълго нахосрбиеме с него. Той всичко върши. Независимо е с нас наред.

А сга да видим как поетствата монахиня Валентина е разкрила пред вас Ангел-пазител:

Ангелче

Мако ангелче крилато, със крица от чисто злато, бди невидимо над мен от Небето нощ и ден.

Пази ме, когато тичам, учи ме, когато сричам. Иска да съм учен аз и послушен всеки час.

Ангелче добро небесно! С него всичко ми е лесно. Да го слушам съм готов със признателна любов.

Подготви

Преглеждат Зоя ДИМИТРОВА

БЛАГОТВОРИТЕЛЯТ ОТ КРОНЦАД

Осквернените причинява опустошаване на любовта и в нея нямат как възвися или към покоришавания наша съвестност; а душната щедрот предизвиква как онази, която не надявава богот; и прочее, случватия щедрот предизвиква изпирания. Силно-вещностите и от дясно, и ляво, и от Бога. Той е Бяше не щедрот. Всяка протестантска как веществното е от дявола; пренебрегването, презирането не веществното, равнодушието към него заради любовта към Бога са от Бога.

Св. Ион Кронцадски

Частност пише: "Колко любяво бе било да създадем един дом на трудолюбие". Тогавашно от бедните биха могли да се обричат към този дом и колко да им се даде известна работа средно възраждана, което бе не осигурило прехраната. И тогава нашите бедници биха се трудили, биха живели мирно и биха благодарили на Бога за своите благодетели. И нравствено мнозина биха се издигнали".

И от чърковната катедра а. Ион не преставал да напомня на християните за делото на общата благотворителност.

След много труд, безсъсни нощи, пожар, превърнал вече построеното триетажно здание в грамада пепел, и построяване на ново, четиритаяно, на 10 октомври 1882 година Домът на трудолюбие бил тържествено осветен.

За ползата от него говори дори белото изброаване на учредените дейности: работилница за разчепване на конюп, курс по шев и кройка, курс по обществено ръководство, безплатно народно училище, неделно училище, салон за военна гимнастика, зоологическа колекция, безплатна детска библиотека, читалище с платена библиотека, книжарница, народна кухня, амбулатория лечебница, дясна детска градина, дом за праносива със 110 места, приют за жени, за сираци, летен лагер за сираците от братство и отдал за събиране и раздаване на помоща.

Делото на Андреевското братство не оставило изморяващо явление, а предизвикало сърнование. Скоро в Кронцад се появили и други просветно-благотворителни учреждения, в които ежечисно хиляди получавали материална и морална подкрепа. В тези учреждения работите доброволно всички замисли и способни кронцадски граждани, както и много извън хора от Петербург, Москва и цяла Русия. Никой от тях жертвали цялото си състояние и лични сили за делото на благотворителността. Скоро подобно домовете появили и в други градове на Русия.

Като раздавал щедро на всички нуждаещи се, а. Ион полюбил грижи за и за родното си място, светцето Сура, Архангелска губерния. Той построил предте всички голям храм с три престола, посветена на св. Не-

колай Чудотворец, св. Параскева и на небесния си покровител и особено почитан от него светец — преподобни Иван Рилски.

Близко до храма той изградил благотворно основно училище и приют за бедните деца от селата. Като знаел, че суровите климатични условия и бедната природа не могат да дадат достатъчно прехрана на местното население, задържило до гуш на разни чърчари и търговци, а. Ион и тук се приложил с помощ Свс собствени средства той построил туклерна фабрика и кооперативен магазин, на които оставил и достатъчно капитал за набавяне на всичко необходимо за живота — от хранителните продукти до земеделските сечива. Магазинът и фабриката се заведвали от местното православно християнско братство, което определяло надниците на работниците, цените на продуктите и разплащаната способност на купувачите. За да намали разходите по доставка на стоките за кооперацията, а. Ион подтик на сурското братство парижко "Светил Николай Чудотворец",

разна на верейта-революционери и анархисти в самата Русия към него.

"Ваше Високородоподобие! В

Тамбула намираме, че ведржк един визачски философ попитвал реди Гавалини за следното: Ние си имаме приносци, казват той, няма също, но има ли такъв ден, който да се празнува от всички ние заедно? Реди Гавалини отговорил: Такъв ден има, а именно — денят, когато ваши дядж навреме, защото тогава той е полюбав за всички. Същото можеш да кажеш и ние в чест на Ваше Високородоподобие. Има Благочестиви мъже, които се грижат само за своите едноверици; а ние, Ваше Високородоподобие, както ние в известно, се грижим за всички страдащи, без разлика на националности и религии. И затова заслужаваме любов и почит от всички. И аз се осмелявам да ви изразя от името на тукшното еврејско общество нашата признателност и дълбоко уважение" (писк "Църковни ведомости", 1900 г.).

Целият живот на о. Ион Кронцадски представлявал непрекъсната и всеотрадна бла-

Храм "Св. Николай" (в центъра) и с. Сура

жотой бил не само говорен, но и изпълнен, което също така служело за източник на доход. И най-после а. Ион осъзнал в родното си село живото манастир "Св. Иван Рилски", с безплатно училище и приют за бедни момичета от архангелския край.

Много други храмова и манастири осъзнал а. Ион на цяла Русия. Той давал пожертвувания не само на православни християни, но и на иславани, а и не само на християни, но и на друговеци. Ведржк към него се обръщали кронцадските калюжници с молиба да им помогне да доставят хубави мебели за своите църкви. Без да разпитва повече, а. Ион им дал своелта помощ с думите: "Нека да славят Бога!" За полюб към о. Ион се обръщали евреи, татари, китајци, японци, будисти и той винаги измирал възможност да им помогне.

Три пътищене привестена реч, отравена към о. Ион от полски евреи. От нея личи с каква симпатия се полюбвал той сред разсеяните потоци на Моисей, въпреки съгърната ом-

ръгност на архим. Методий "Отца Ион Кронцадски"

Полковник Олга ИВАНОВА

В чърковния календар на Българската православна църква не е половеотно място на св. Ион Кронцадски. Но една липа в Български християни, които да не знае нещо за този велик молитвеник, просветител, чърковторец — почти няма съвременни, починал в 1908 година. Канонизиран в родната си Русия през 1990 година като светец той се чества на 2 януари.

Много е писано за праведника от Кронцад. "Църковен вестник" също помества на своите страници неговите мисли и поучения.

Днес, когато сме свикнали да гледаме по телевизията щено-помпозните прояви на показана благотворителност на небогатите и бизнесмените при дясна-сирачи предимно околко коледно-новогодните празници (да са живи и здрави и да единят, и другите!), интересно е да направим сравнение и да надникнем в не толкова далечното минало, за да се види как е било некогда, каква благотворителност вършил о. Ион Кронцадски и как е възникнало, да се поучим.

Като млад свещеник о. Ион раздал всичките си лични средства и сили на бедните. Скоро обаче се убедил, че тази благотворителност не е достатъчна, за да зародви всички нуждаещи се и че безотна са общата бедността и безсилна. Затова през 1874 г. той основал при сурската православна църква тукшното братство, наречено "Любовенство на св. ап. Андрей Первозванен". С а. Ион успели на това братство о. Ион сумнал да осъществя широк план за обществена благотворителност.

Още от първата година на своето служение той замислил да създаде голямо просветно-благотворително учреждение, което да дава на всеки беден възможност да получава помощта не като подаяние, а като награда или заплатата за положен труд. За да осъществи плановите си, се обонвал с два полюбави до жителите на Кронцад.

"Кому не са известни роиците кронцадски бедничци! — пише о. Ион. — Кой не в викал, че между тях има немалко млади и здрави, които биха могли да работят? Кой не е викал дългате дръпловачи да работят пред храмоте, пред учрежденията и къщите в очакване, че някой благодетел от нас даде нещо? Но всеки ли от вас се сега да помисли за причините на тази бедност. Вероятно мнозина не са мислили и времее да по-

мислят за причината на това зло, защото азте пишеха своите цели и желания, ние си сами грижи, уредностими и забави. Други пак може бе си мислят, че бедността е неизбежно зло за всяко общество? Позволяете ми, достопочтени граждани, да спра защото високо внимание вържк действителните причини на тази бедност. Те са много. Ето по-главните: бедност по рождение, бедност като следствие от разни братски случаи, като пожари, кражди, нещадна смърт и др. Бедност от неспособност към труд поради старост, болест, осакатяване и пр. Бедност от лишения, от пристрастие към спиртни напитки и най-често от липса на работа, от липса на средства за започване на работа; няма прилична дрехя, обушка, няма насъщен хляб, няма инструменти...

Но защо ли изтъчвам въоброяването на читателя, привикам към изясняване обстоятелств, а започване за бедните? Не за това, разбира се, за да си кажем: "Слава Богу, че аз не съм се родил и не живея в бедност!" Слава Богу, че си имам малко капитал и съм осигурен, слава Богу, че живея в комфорта и доволност". Ион: "Аз давам казано мога, аз знамисла петла в едната си приют, или еднот си дружество — друго не ме интересува". Не, господа, делото се отнася до всички жители на града. Не се отръщайте. Бедните се наши братя, мизир и да се нечувствателни по външния вид. Необходимо е цялото общество — духовници, военни, чиновници, търговци, занаятчии, да обрзуват едно братство и с дружини сили да зароботват за бедните.

Не се полюбите от призрачната необходимост на предприемителите. На добротое дело момага Бог, а да работи Бог, там скоро се явява и всичко необходимо."

Във второто послание той в

Домът на трудолюбие в Кронцад

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО
за "Църковен вестник" и "Духовна култура" за 1996 г.
Годишният абонамент за "Църковен вестник" е 500 лв., а за "Духовна култура" е 200 лв.
Молим сумата да се изпрати с личния запис, в който да се изписва точният адрес и пощенският код на получателя!

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА

СВ. СИНОД, София — 1090
ул. „Оборище“ №4
тел. 87-56-11; факс 87-02-89

РЕДАКЦИОННА
КОЛЕГИЯ

Банкова сметка на Синодалното издателство на БПЦ

КРЕДИТНА БАНКА — АД, код 680 96 801
сметка 100 022 4110

АБОНАМЕНТ ЗА 1996 г.
12 месеца — 500 лв. 6 месеца — 250 лв.
3 месеца — 125 лв. 1 месец — 42 лв.
Цена на един брой 10,00 лв.